Părintele Mihai Negrean a întrerupt pomenirea episcopului ecumenist al Sălajului

În numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh.Amin!

Slavă Sfintei și Celei de o Ființă și de Viață Făcătoarei și Nedespărțitei Trinități

totdeauna acum și pururea și-n vecii vecilor.

Mărturisire de credință ortodoxă.

Subsemnatul Preot Mihai Negrean, paroh al Parohiei Ortodoxe cu hramul „ Sfinții Arhangheli Mihail și Gavriil” din satul Drighiu, aduc la cunoştinţă Preasfinției Voastre, Preasfințitului Părinte Episcop Petroniu că începând de azi 24 martie 2024, încetez comuniunea cu Preasfinția Voastră prin nepomenirea la niciuna din slujbele oficiate de mine.

Consider sinodul din Creta a fi eretic, iar pe cei ce l-au aprobat, părtaşi la erezia/panerezia ecumenismului, propovăduită de sinodul din Creta şi de către cei ce au participat la acesta şi l-au aprobat, prin luare de act, în cadrul sesiunii Sfântului Sinod al Bisericii Ortodoxe Române.

Măsura nepomenirii la slujbe a iararhului părtaş la erezie este permisă de către canonul 31 Apostolic, de către canonul 15 I-II din Constantinopol (anul 861), de canonul 11 al Sinodului din Cartagina şi de practica Bisericii de-a lungul secolelor în situaţii în care episcopul cade şi persistă în erezie sau în părtăşie cu erezia, care permit preotului să se îngrădească de erezia propovăduită pe faţă de către episcop, **înainte ca acesta să fie cercetat de către un sinod**. Cum preotul are

dreptul de a se îngrădi de erezia episcopului, rezultă clar că şi credincioşii au dreptul de a-l urma pe acel preot care se îngrădeşte de erezie.

Motivele pentru care considerăm că sinodul din Creta este eretic sunt:

1. N**u a statornicit hotar între Ortodoxie şi erezie, dimpotrivă, a şters hotarul statornicit de către sinoadele mai vechi ale Bisericii**. Pentru acest motiv, conform canonului 8 de la Sinodul al III-lea Ecumenic, deciziile sale sunt nule, deoarece a luat decizii contrare sinoadelor anterioare.
2. **Nu a condamnat nicio erezie, nicio cugetare omenească contrară învăţăturii lui Hristos**, dimpotrivă, acceptându-le pe toate ca partenere de "dialog" ecumenic.
3. Deşi apărătorii săi pretind că "nu a elaborat dogme şi canoane", **prin faptul că a atacat şi modificat dogme şi canoane vechi se poate spune că a creat dogme şi canoane noi, eretice.**
4. **S-a desfăşurat după principii care nu ţin seama de egalitatea în har a episcopilor**, prin faptul că mulţi episcopi nu au avut niciun drept de vot; sistemul de luare a deciziilor a fost conceput în aşa fel încât să existe siguranţa că orice încercare de apărare a Ortodoxiei nu va anula deciziile care urmau a se lua.
5. **A anulat dreptul Bisericilor Locale de a aproba sau respinge acest sinod**, acestea putând, potrivit art. 13 din *Regulamentul de organizare şi desfăşurare a Sfântului şi Marelui Sinod*, să aducă la cunoştinţă credincioşilor deciziile luate, care au autoritate panortodoxă, fără a exista prevederi referitoare la vreo dezbatere, revizuire sau anulare a acestora de către sinoadele locale.
6. **A legiferat participarea Bisericii Ortodoxe la panerezia eclesiologică propovăduită de către Mişcarea Ecumenică, ratificând ecumenismul ca doctrină oficială a Bisericii**. După generaţii întregi de participare la mişcarea ecumenică şi de cedări pe tărâmul doctrinei ortodoxe, conducerea Bisericilor Ortodoxe a legiferat toate aceste trădări prin documentul *Relaţiile Bisericii Ortodoxe cu ansamblul lumii creştine*, care este un angajament de participare legitimă la ecumenism, ce nu poate fi "explicitat, nuanţat şi dezvoltat", cum spune comunicatul Sfântului Sinod, din 29 octombrie, ci trebuie anulat de la un capăt la altul. Este evident că **scopul acestui sinod a fost ratificarea**

unora dintre documentele semnate în ascuns, pentru ca delegaţiile ortodoxe să poată fi considerate, de către ceilalţi membri CMB, parteneri legitimi ai "dialogului teologic" ecumenist.

7. **A ratificat *Constituţia CMB* şi *Declaraţia de la Toronto* ca izvoare de drept bisericesc ortodox, în ciuda faptului că aceste documente au un conţinut eretic.**
8. **A anulat mărturisirea că Biserica Ortodoxă este Biserica Una, Sfântă, Apostolească şi Sobornicească,** cu care se laudă comunicatul Sfântului Sinod al BOR, prin faptul că a ratificat premisa din *Declaraţia de la Toronto*, care spune că "din includerea în Consiliu, nu rezultă că fiecare biserică este obligată să vadă celelalte biserici ca biserici în adevăratul şi deplinul sens al cuvântului" (*Declaraţia de la Toronto*, premisa IV.2), ceea ce înseamnă, pe cale de raţionament logic, că **sinodul din Creta a fost de acord şi a ratificat faptul că partenerii de dialog protestanţi şi catolici din CMB nu sunt obligaţi, la rândul lor, să vadă Biserica Ortodoxă nici măcar ca fiind Biserică în adevăratul şi deplinul sens al cuvântului, darămite să recunoască faptul că "Biserica Ortodoxă este Biserica Una, Sfântă, Sobornicească şi Apostolească**". Încercând să justifice acceptarea "denumirii istorice de biserici" acordate ereticilor şi schismaticilor, sinodalii au utilizat acest principiu din *Declaraţia de la Toronto,* prin care au dorit să arate că recunoaşterea denumirii de "biserici" nu îi obligă, conform documentelor CMB, să considere acele "biserici" ca fiind în adevăratul şi deplinul sens al cuvântului (**idee eretică în sine**, deoarece nu există biserică în adevăratul şi deplinul sens al cuvântului şi biserică în neadevăratul şi nedeplinul sens al cuvântului, ci doar Biserică adevărată şi secte, erezii şi schisme). În realitate, au reuşit ca, prin ratificarea acestui principiu ecumenist, **să recunoască dreptul celorlalte participante la dialogul CMB de a trata Biserica Ortodoxă ca pe una oarecare din CMB**, **de a nu o recunoaşte nici măcar ca Biserică în adevăratul sens al cuvântului**. Acordul la această relativizare a eclesiologiei ortodoxe este **erezie**.
9. Prin acceptarea premisei IV.2 din *Declaraţia de la Toronto*, sinodul a invalidat orice şansă a Bisericii Ortodoxe de a-şi face simţit mesajul mântuitor în rândul ereticilor şi schismaticilor, principiu misionar pe care îl proclamă cu atâta emfază în deschiderea Documentului 6, ca argumentare a participării la CMB. **Dacă celelalte membre ale CMB nu**

sunt obligate să vadă Biserica Ortodoxă nici măcar ca Biserică în adevăratul sens al cuvântului, oare cum vor fi convinşi credincioşii acelor comunităţi că Biserica Ortodoxă este Biserica Una, Sfântă, Sobornicească şi Apostolească?

10. Prin acceptarea principiului conform căruia "nicio membră CMB nu este obligată să-şi modifice eclesiologia", sinodul din Creta a invalidat toată activitatea sa presupus misionară în cadrul CMB, deoarece, dacă nicio comunitate eretică din CMB nu este obligată să-şi modifice eclesiologia, atunci afirmarea eclesiologiei ortodoxe este inutilă în cadrul CMB, de vreme ce aceasta nu obligă la nimic pe partenerii de dialog ecumenic. **Mai mult, devine greu de înţeles de ce şi-a schimbat Biserica Ortodoxă eclesiologia, de vreme ce principiul ecumenist spune că nu era obligată să o facă?**
11. Prin ratificarea premisei III.2 din *Declaraţia de la Toronto*, sinodul cretan a admis că Biserica Ortodoxă participă într-o organizaţie al cărei scop este "*un contact viu între biserici, să promoveze studiul şi dezbaterea problemelor ce privesc unitatea Bisericii*" (art. 19 al Documentului 6). **Oare despre ce Biserică este vorba în această premisă? Să fie vorba despre Biserica Ortodoxă? Să înţelegem că CMB lucrează pentru realizarea unităţii Bisericii Ortodoxe? Oare Biserica Ortodoxă nu este deja unitară şi are nevoie de CMB ca să-i asigure unitatea?**Sau este vorba de fapt despre "adevărata Biserică" (din premisa IV.5 a *Declaraţiei de la Toronto*), "Biserica Universală", descrisă de premisa IV.3 a *Declaraţiei de la Toronto* ca "mai cuprinzătoare decât apartenenţa la propriul trunchi eclesial", sau "Sfânta Biserică Catolică pe care o mărturisesc Crezurile", despre care se vorbeşte în prima teză a premisei IV.2 a *Declaraţiei de la Toronto*, cea pe care sinodul a ratificat-o, adică **despre** "**Biserica" pe care ecumenismul doreşte să o realizeze prin intermediul** "**contactului viu între biserici**"?
12. Contrar părerii apărătorilor sinodului din Creta, art. 19 al Documentului 6 **ratifică toate premisele eclesiologice ale *Declaraţiei de la Toronto*,** care are o **eclesiologie eretică**. Dovada cea mai grăitoare a acestui fapt este forma presinodală a documentului, în care se spunea: "Ele (Bisericile Ortodoxe membre ale CMB n. tr.) au convingerea profundă că **premisele eclesiologice ale *Declaraţiei de la Toronto*** (1950)…"[1] (s.n.), adică "premisele" la plural, în timp mai jos era citată doar premisa III.2. Premisa IV.2 a fost adăugată în timpul

sinodului. De ce ar fi fost folosit pluralul, dacă sinodul ratifica doar premisa citată în text, aşa cum afirmă apărătorii sinodului din Creta? **Este evident că în text este vorba despre toate premisele eclesiologice ale *Declaraţiei de la Toronto***.

13. În aceste condiţii, aprobând toate premisele acelui document ecumenist, **Biserica Ortodoxă a fost de acord cu eclesiologia eretică a acestuia**, despre care "are convingerea profundă că sunt de o importanţă capitală pentru prezenţa Bisericii Ortodoxe în CMB". Prin urmare, sinodul din Creta a fost de acord cu faptul că "apartenenţa la Biserica lui Hristos este mai cuprinzătoare decât apartenenţa la propriul trunchi eclesial" (premisa IV.3), că "toate Bisericile creştine, inclusiv Biserica Romei, afirmă că nu există identitate completă între apartenenţa la Biserica Universală şi apartenenţa la propria Biserică" (*ibidem*) cu alte cuvinte sinodul este de acord că **Biserica lui Hristos nu este Biserica Ortodoxă**, **ci o** "**Biserică**" **în care Biserica Ortodoxă este inclusă ca parte a aceleia**, **ceea ce este erezie**. Mai mult, în acceaşi premisă se afirmă că membrele CMB, deci şi Biserica Ortodoxă, "recunosc că există membri ai Bisericii *extra muros* (în afara zidurilor Bisericii), că aceia aparţin *aliquo modo* (în mod egal) Bisericii, şi chiar că există *ecclesia extra ecclesiam* (Biserică în afara Bisericii)". **Toate aceste afirmaţii sunt eretice, iar sinodul din Creta le ratifică şi şi le însuşeşte şi le impune în cugetarea ortodoxă**. În aceste condiţii, ne întrebăm cum se mai poate spune că "Sfântul şi Marele Sinod a mărturisit că Biserica Ortodoxă este Biserica Una, Sfântă, Sobornicească şi Sobornicească", cum ia act în mod eronat comunicatul Sfântului Sinod al BOR, când de fapt acea "mărturisire" a fost făcută doar pentru liniştirea spiritelor ortodoxe, în timp ce prin acceptarea premiselor *Declaraţiei de la Toronto* s-a acceptat tocmai contrariul?
14. Acceptând premisele *Declaraţiei*, sinodul este de acord că în alte "biserici" există "elemente ale Bisericii adevărate", care, evident, nu este Biserica Ortodoxă, ci "Biserica nevăzută" a eclesiologiei protestante. **Această idee este eretică**, deoarece în afara Bisericii lui Hristos, care este Biserica Ortodoxă, nu există decât grupări eretice şi schismatice.
15. Acceptarea "denumirii istorice de biserici şi confesiuni eterodoxe" este în consens cu spiritul *Declaraţiei de la Toronto*, **în care membrele CMB se recunosc ca având diferite niveluri de bisericitate**, **idee cu totul**

străină cugetării ortodoxe. Afirmaţiilor de genul "şi părintele Stăniloaie le numeşte biserici în scrierile sale" sau "termenul este folosit ca *terminus technicus*" sunt infirmate de Sfântul Chiril al Ierusalimului, în Cateheza XVIII, în care spune: "Cuvântul «biserică» are multe sensuri… Cineva ar putea afirma că, propriu vorbind şi adevărat, şi adunarea celor răi, a ereticilor… este tot biserică; **împotriva acestei afirmaţii Simbolul credinţei te-a întărit şi ţi-a predat acest articol de credinţă:** Într-una sfântă, sobornicească şi apostolească Biserică, **ca să fugi de adunările lor spurcate şi să rămâi pururea în sfânta, sobornicească Biserică** în care ai fost renăscut. Când te duci într-un oraş, nu întreba numai: «Unde este casa Domnului?», pentru că şi celelalte erezii ale necredincioşilor îndrăznesc să numească vizuinele lor case ale Domnului, nici nu întreba numai: «Unde este biserica?», ci: «Unde este biserica cea sobornicească?»"[2] (s.n.). Din acest text vedem că termenul "biserică" nu poate fi folosit pentru a numi ereziile, chiar şi atunci când îl folosim "propriu vorbind şi adevărat", adică în sensul său literal (din limba greacă) de "adunare" sau, în limbajul unor membri ai Sinodului Bisericii Greciei, ca *terminus technicus*. Faptul că trebuie să întrebăm de "biserica sobornicească" (ortodoxă) înseamnă că termenul nu poate fi folosit nici măcar din eroare pentru erezii, pentru a nu induce în eroare pe cei nefamiliarizaţi cu doctrina creştină.

16. **Ratificarea *Constituţiei CMB* statuează principiul minimalismului dogmatic în relaţiile Bisericii Ortodoxe cu ereticii şi schismaticii, ceea ce este inadmisibil**. Spre deosebire de citarea pe care o oferă sinodul din documentul CMB, în *Constituţia CMB* nu se spune că pot fi membri ai CMB cei ce mărturisesc Sfânta Treime "în conformitate cu Simbolul Niceo-Constantinopolitan", ceea ce înseamnă că pot fi membri ai CMB **şi parteneri de dialog teologic ai Bisericii Ortodoxe** toţi cei ce au o concepţie oarecare despre Sfânta Treime, asta în condiţiile în care diferenţele de viziune despre Sfânta Treime au provocat ruperea Răsăritului de Apus şi căderea din ortodoxie a papistăşismului şi, în consecinţă, condamnarea sa la două sinoade ecumenice, cel organizat în 869-870 de către patriarhul Fotie şi cel din 1341, organizat de Sfântul Grigore Palama. După acest principiu al minimalismului dogmatic, până şi demonii din ţinutul gherghesenilor (Mt. 8,29; Mc. 5,7; Lc. 8, 28) ar putea fi membri ai CMB. Minimalismul dogmatic este principiul care stă la baza întregii construcţii ecumeniste, care vizează o unitate exterioară a lumii

creştine, fără a pune accent pe adevărul de credinţă, **viziune care este eretică**.

17. Articolul 22 vorbeşte despre "condamnarea oricărei tentative de dezbinare a unităţii Bisericii din partea unor persoane individuale sau a unor grupuri, sub pretextul păstrării unei presupuse apărări a Ortodoxiei autentice". Această prevedere pare a fi făcută special **pentru a pedepsi pe cei ce se opun, din interiorul Bisericii, ecumenismului**. În plus, ea exclude de la procesul receptării hotărârilor sinodului pliroma Bisericii, singura în măsură să spună dacă un sinod este sau nu este ortodox, prin faptul că cei ce s-ar opune deciziilor acestui sinod sunt catalogaţi apriori ca duşmani ai unităţii Bisericii şi schismatici.
18. În documentul referitor la relaţia Bisericii Ortodoxe cu restul lumii se face elogiul ecologiei, care este o armă ideologică a New-Age-ului. Documentul prezintă Sfânta Biserică Ortodoxă ca pe o instituţie omenească oarecare, angajată în procesul de realizare a paradisului terestru globalist.
19. Documentul legat de „Sfânta Taină a Căsătoriei şi impedimentele la aceasta", prevederea de la II.5.ii deschide calea acceptării prin iconomie a căsătoriei mixte, între ortodocşi şi heterodocşi, şi, prin urmare, **legiferează ecumenismul la nivelul familiei**. Patriarhia Georgiei a considerat această prevedere o încălcare directă a canonului 72 a Sinodului Quinisext, enumerându-o între motivele principale ale neparticipării sale la sinodul din Creta. Lăsarea la latitudinea Bisericilor locale a aplicării iconomiei referitoare la căsătoriile mixte afectează unitatea de practică canonică a Bisericilor Ortodoxe în această problemă, creând premisele unor grave dezordini cauzate de această decizie controversată. În plus, prevederea potrivit căreia pentru Biserică impedimentele la căsătorie ale legii civile sunt la fel de importante ca şi cele ale Bisericii deschide calea (auto)obligării Bisericii de a oficia "căsătorii" homosexuale sau măcar de a le accepta existenţa unor astfel de "căsătorii" la nivel civil.

Pentru toate aceste motive şi pentru multe altele, pe care teologi de specialitate, le pot reliefa mai cu precizie, **considerăm sinodul din Creta o adunare eretică, iar acceptarea sa părtăşie la erezie**. Din această cauză, am decis să ne îngrădim de erezie prin nepomenire şi respectiv neparticipare la slujbele unde

sunt pomeniţi ierarhii care s-au făcut părtaşi deciziilor sinodului din Creta.

Tâlcuirea canonului 31 Apostolic de către cei mai mari canonişti ai lumii ortodoxe spune: "**Iar câţi se despart de episcopul lor mai înainte de Sinodiceasca cercetare, pentru că el propovăduieşte în auzul tuturor vreo rea socoteală sau eres, unii ca aceia nu numai că cercetării celor de mai sus nu se supun, ci şi cuviincioasei cinstei celor drept slăvitori se învrednicesc, după canonul 15 al celui 1 şi 2 sobor**". Iar ultimele două teze ale canonului 15 I-II prevăd: "Că nu au osândit episcopi, ci minciuno-episcopi şi minciuno-învăţători. **Şi nu cu schismă au rupt unirea Bisericii, ci s-au silit a izbăvi Biserica de schisme şi împărţiri**". Unii afirmă sus şi tare că a opri pomenirea Ierarhului la Sfânta Liturghie pe motiv de erezie (că predică erezia în public sau e în comuniune cu erezia) ar fi schismă. Dar aceşti oameni se pare că nu au noţiunea de ce înseamnă *schisma*, pe care după cum spune Sfântul Vasile cel Mare „nici sângele muceniciei nu îl poate spăla". Schisma înseamnă depărtare de Hristos şi de Biserica Lui, înseamnă lipsa Harului şi a Mântuirii. Cine e în schismă nu mai are nici Har, nici Taine, nici Mântuire. Dar oare a opri pomenirea episcopului în caz că învaţă erezia e schismă? Canonul 15 de la Sinodul I-II Constantinopol din *Pidalion* ne spune că cei (Preotul) care opresc pomenirea pentru că episcopul e în erezie, atunci acei preoţi nu numai că nu se fac vinovaţi de schismă, ci şi de mare cinste sunt învredniciţi, ca unii care au ferit Biserica de schismă, tocmai prin oprirea pomenirii şi îngrădirea de Episcopul ce învaţă erezia.

Iată că prin oprirea pomenirii, Preotul şi credincioşii se îngrădesc de erezia propagată prin episcopul respectiv, la fel şi Episcopul se îngrădeşte de mitropolit, mitropolitul de sinod, sinodul de patriarh, Biserica Autocefală de altă Biserică Autocefală, etc.

Dacă cei care au întrerupt pomenirea episcopului pe motiv de erezie şi numai pe acest motiv ar fi schismatici (rupţi de Biserică) ar însemna că Sfântul Maxim Mărturisitorul a murit schismatic, Sfântul Teodor Studitul a murit schismatic, Sfântul Marcu al Efesului a murit schismatic, etc. Să nu fie!

Pleiada de sfinţi ai Bisericii s-au îngrădit pe ei înşişi de erezie prin întreruperea pomenirii canonice a Episcopului locului.

Toţi Sfinţii după ce au întrerupt pomenirea episcopului (numit de

canoane *pseudo-episco*p, sau *minciuno-episcop* – din moment ce nu înfierează erezia) au continuat să slujească Sfânta şi Dumnezeiasca Liturghie şi toate Tainele Bisericii, rămânând în deplină comuniune cu Biserica Ortodoxă, dar îngrădindu-se de numitul Episcop de care aparţinea. În momentul în care un episcop se leapădă public de erezie şi mărturiseşte ortodox, se reia şi pomenirea lui de către preoţi.

Din momentul încetării pomenirii, nicio caterisire nu îi atinge pe cei ce au întrerupt pomenirea, pentru că Episcopul care se află în erezie nu are puterea de a caterisi pe nimeni. Sfântul Ignatie Teoforul spune că nu poate exista Biserică fără episcop şi fără preoţi, iar episcopul este ca o chitară, iar preoţii sunt corzile chitării. Dar tot Sfântul Ignatie Teoforul spune că, în cazul în care Episcopul este în erezie, trebuie să te desparţi de el, ca de un lup în blană de oaie, iar Sfântul Ioan Hrisostom spune că trebuie să fugim de ei şi să ne delimităm de ei.

Iată că sintagma „Biserică fără Episcop nu există" e valabilă numai în vreme de pace pentru Biserică, dar dacă un Sinod devine tâlhăresc, atunci se schimba situaţia, nu mai suntem datori a asculta de Episcopul ce are părtăşie cu Sinodul Tâlhăresc, iar preotul în deplinătatea Preoţiei harice ce o are de la Hristos, nu de la Episcop, care este doar organul prin care se dă Harul Preoţiei, slujeşte în continuare până ce se adună un Sinod al Ortodocşilor care va anatematiza pe acei episcopi eretici şi sinoadele lor.
Am expus pe scurt învăţătura ortodoxă despre îngrădirea de erezie. Aşa a procedat şi Sfântul Munte Athos pe timpul Patriarhului de tristă amintire Athenagoras, dar şi Mitropoliţi din Biserica Greacă şi Sfântul Paisie Aghioritul ce au oprit pomenirea Patriarhului Athenagoras în istoria recentă, între anii 1970-1973.

Despre Mănăstirile din Sfântul Munte avem mărturia că sunt mulţi Ieromonahi care nu mai pomenesc demult la Chilii si Mănăstiri athonite pe Patriarhul Bartolomeu al Constantinopolului. Ucenicul Cuviosului Efrem Katunakiotul ne-a confirmat că la el la chilie niciodată nu a fost pomenit numele Patriarhului Bartolomeu. Nici Mitropolitul Augustin de Florina în ultimii 30-40 de ani nu a pomenit pe niciunul dintre Patriarhii ecumenişti ai Constantinopolului. Numai cei răuvoitori şi ignoranţi îi vor numi schismatici pe cei care se îngrădesc de eretici şi erezie…

Ascultarea este până la erezie, iar ruperea comuniunii nu este faţă

de Biserică, ci, faţă de Episcopul, Preotul sau Patriarhul care învaţă erezia, conform Sfinţilor Părinţi şi Canonelor amintite mai sus.

Unii au impresia greşită că dacă nu mai pomenesc Episcopul, s-au rupt de Biserică. Biserica este *Hristo-centrică*, nu *Episcopo-centrică*. Dacă Episcopul învaţă ortodox, atunci el păstrează Ierarhia şi Succesiunea Apostolică, dacă însă nu învaţă ortodox, nu mai are niciun rol, numit fiind *minciuno-episcop (Canonul 15 al Sinodului I-II de la Constantinopol)*. Sfântul Ierarh Marcu Evghenicul a murit în afara comuniunii cu Patriarhia Constantinopolului, rupându-se de ea şi a cerut ca la înmormântarea lui să nu vină vreun Episcop sau vreun cleric care semnase unirea cu papistaşii.

Mulţi sfinţi mari (Sfântul Teodor Studitul, Sfântul Maxim Mărturisitorul, Sfântul Ioan Damaschin, etc.) au întrerupt comuniunea cu episcopii eretici, iar după mintea unor „teologi" ar însemna că aceşti sfinţi nu sunt sfinţi, ci „schismatici" şi „rupţi de Biserică". Nu este vorba de „revoltă" sau de „repulsie" faţă de un om sau Patriarh, ci e vorba de îngrădire faţă de erezia promovată de acel om sau Patriarh.

Întreruperea pomenirii este pedagogică, este o delimitare faţă de idei şi mustrare faţă de persoană (grup de persoane). Întreruperea pomenirii nu este acelaşi lucru cu anatema, ci este un mod de a atrage atenţia unui frate ortodox ce a alunecat pe căi greşite (înşelări şi erezii) şi de delimitare faţă de ce nu este ortodox în ideile sale sau faptele sale. Din acest motiv, considerăm că este o datorie de conştiinţă să ne îngrădim şi noi de erezie alături de preoţii nepomenitori, de unii duhovnici cu viaţă sporită şi de mulţi vieţuitori din schituri şi mănăstiri, rămânând astfel **în Sfânta noastră Biserică Ortodoxă din România, nefăcând niciun pas în afara acesteia, nesusţinând niciun fel de schismă în Biserică, nemanifestând niciun fel de atitudine necuviincioasă faţă de conducerea acesteia**. Pentru manifestarea acestei atitudini, permise de canoanele Sfintei Biserici, considerăm că nu se cuvine să fim supuşi niciunei cercetări disciplinare sau represiuni.

Nu a existat şi nici nu va exista nici cea mai mică intenţie de a ne separa de Biserica Ortodoxă, în care ne-am născut duhovniceşte şi continuăm să viem, pe care am moştenit-o din moşi-strămoşi neschimbată de două mii de ani şi o mărturisim ca singura adevărată Biserică a lui Hristos. Cei 25 de arhierei români prezenţi la sinodul din Creta au creat un precedent unic în viaţa Bisericii, prin

care au introdus o autoritate şi un reper normativ pe linie de Credinţă, semnând documente în numele întregii Biserici Ortodoxe din România şi erijându-se în reprezentanţi ai întregii plirome ortodoxe româneşti. Considerăm că acest nou tip de autoritate, care doreşte să se impună ca normă de Credinţă, este o abatere de la practica de milenii a Bisericii, instituind o formă de conducere unilaterală, ruptă şi de comuniunea existentă în Biserică, şi de elementul sobornicesc al acestei comuniuni. Lipsa noastră de reprezentare ortodoxă în sinod ne justifică să nu acceptăm aceste documente, elaborate şi semnate împotriva conştiinţei noastre ortodoxe. Pentru ce s-a semnat la sinod trebuie să răspundă cei implicaţi. Suntem de acord cu faptul că, prin participarea şi semnarea documentelor sinodului din Creta, dar şi prin ratificarea acestuia, în cadrul sesiunii din 29 octombrie 2016 a Sfântului Sinod al Bisericii Ortodoxe din România, **ierarhii români s-au făcut părtaşi la erezia eclesiologică ecumenistă, adoptată de acest sinod.**

O studiere profundă şi în frica de Dumnezeu măcar a Sfinţilor Părinţi şi a Marilor Duhovnici şi teologi ai secolului XX va demonstra că sunt în totală contradicţie cu aceştia cu privire la aceste grave probleme. Ne referim în mod deosebit la: Sfântul Ierarh Nicolae Velimirovici, Sfântul Iustin Popovici, Sfântul Cuvios Paisie Aghioritul, Sfântul Ioan Maximovici, Sfântul Ioan Hozevitul, Sfântul Nectarie al Eghinei, Sfântul Ierarh Filaret al Bisericii Ortodoxe Ruse din Diaspora, Sfântul Luca al Crimeii, Mitropolitul Averchie Taușev, Cuviosul Filothei Zervakos, Pr. Prof. Theodoros Zisis, Prof. Dimitrios Tselenghidis, Pr. Prof Georgheos Metallinos, Părinţii Arsenie Papacioc şi Iustin Pârvu. Cum se poate face abstracţie în mod atât de ostentativ, la nivelul Bisericii Ortodoxe din România, al teologiei româneşti şi implicit al pregătirilor şi deciziilor sinodului din Creta, de poziţia şi Teologia acestor mari trăitori şi Mărturisitori ai Ortodoxiei contemporane în gravele probleme cu care se confruntă Biserica şi lumea actuală?

De aceea, lipsa condamnării la acest sinod şi după întoarcerea celor ce au participat la el a oricăror forme de erezii şi schisme, precum şi a tuturor ideologiilor distructive, fără precedent în întreaga omenire, conduce la concluzia că toate documentele au fost pregătite şi hotărâte în mod premeditat şi semnate intenţionat, cu bună ştiinţă, fapt dovedit şi de toate celelalte nereguli şi presiuni semnalate de ierarhii care nu au semnat şi de celelalte Biserici care nu au participat. Lipsa condamnării presupune asumare, părtăşie şi consimţire la care

nu putem adera prin participanţii la sinod. Cu ce nu conteşti eşti de acord. Tocmai de aceea şi în acest context noi am întrerupt pomenirea ierarhului şi nu recunoaştem acest pseudosinod, pentru a nu ne face părtaşi acestor grave compromisuri. Prin urmare, până în momentul în care Episcopul nostru se va dezice de hotărârile sinodului din Creta, îşi va retrage semnătura de pe acele hotărâri şi va milita pentru invalidarea acestora în cadrul Sfântului Sinod al Bisericii Ortodoxe din România, ne vom ruga la Sfânta Liturghie şi în ecteniile celorlalte slujbe bisericeşti în care sunt pomeniţi întâistătătorii Bisericii, cu expresia "**pe toţi arhiereii ortodocşi, care drept învaţă cuvântul adevărului"**. Prin aceasta este pomenit implicit şi arhiereul locului, în măsura în care este ortodox şi drept învaţă cuvântul adevărului. Pomenirea la sfântul altar a ierarhului se va relua în momentul în care se va dezice de deciziile sinodului şi-şi va retrage semnătura de pe documentele sinodale.

Demersul de nepomenire a ierarhului nu reprezintă o dovadă de neascultare şi neorânduială în Biserică, menită să producă tulburare, ci dorinţa noastră de a rămâne în frica lui Dumnezeu. Măsura vizează îngrădirea împotriva ereziei sau a părtăşiei cu erezia, **nicidecum separarea de Sfânta Biserică Ortodoxă**, ai cărei fii credincioşi continuăm să fim, potrivit prevederilor canonului 31 Apostolic şi canonului 15 de la Sinodul I-II Constantinopol, care atenţionează că cei ce, prin nepomenirea ierarhului, se îngrădesc de erezie sau de părtăşie cu erezia **nu se vor supune certării sau caterisirii**, deoarece "nu cu schismă au rupt unitatea Bisericii, ci s-au silit a izbăvi Biserica de schisme şi de împărţiri" (ultima teză a canonului 15, I-II Constantinopol).

Dumnezeu să ne ajute şi să ne ferească de orice formă de rătăcire şi de părtăşia cu erezia! Amândouă produc căderea din har şi din duhul curat ortodox. Sfântul Ierarh Luca al Crimeii spunea prin anii '50 căci dacă ecumenismul va fi recunoscut oficial în Biserica Ortodoxă, atunci vom asista la instaurarea totalitarismului spiritual în sânul acesteia. Şi dacă înţelepciunea poporului care zice că între fals şi original, timpul face diferenţa, s-a probat cu prisosinţă, atunci şi demersul nostru are şi va avea acelaşi ecou, dacă a fost de la oameni şi nu de la Dumnezeu. Noi, dacă vrem mântuirea, nu ne ridicăm împotriva ierarhilor sau a Episcopului, ci vrem să rămânem în Adevăr şi în lupta cea bună alături de toţi Sfinţii din decursul veacurilor şi vrem să-i spunem Episcopului nostru cu smerenie şi cu dragoste că aceasta este calea de urmat şi că nu avem nimic cu el personal. Dacă se va alătura Sfinţilor şi la ceea ce-i cerem noi în lumina Sfinţilor, va fi mare

bucurie pentru nenumărate suflete, iar dacă nu, trebuie să-i spunem cu demnitate şi smerenie că “noi trebuie să-L ascultăm pe Dumnezeu mai mult decât pe oameni” (Faptele Apostolilor 5, 29) şi că noi nu dorim să ne facem eretici, nici să ne dăm bisericile ereticilor.

Consider că urmările sinodului din Creta sunt vizibile cu ochiul liber, deoarece nu sunt sprijinit în parohia încredințată mie în lupta pentru ortodoxie și contra ereziilor și învățăturilor greșite, de către superiorii mei. Poporul replică următoarele: de ce nu vin superiorii dumneavoastră(protopop, consilieri episcopiei, episcopul) să ne spună tot așa, că atunci v-am crede.

În calitate de preot ortodox mă simt umilit și înjosit prin faptul că a fost primit un preot unit(greco-catolic) și pus în funcția de preot ortodox fără a avea hirotonie ortodoxă, în felul acesta fiind pus la egalitate cu preoții ortodocși și apreciat că face misiune mai bună decât mulți preoți ortodocși.

Nu accept primirea la Ortodoxie decât prin Botez Ortodox, restul nefiind botez.

Nu voi administra Taine celor care nu au botez ortodox.

Refuz să calc în picioare semnul Sfântei Cruci care este încadrat în pardoseala bisericii parohiei Drighiu.

Nu trec la schismatici, nu mă rup de Biserica Ortodoxă, rămân în Patriarhia Ortodoxă din România, Mitropolia Clujului, Maramureșului și Sălajului și Episcopia Sălajului. Nu voi pomeni alt episcop la slujbe.

Data 24.03.2024 Credincioși:

Preot paroh

Mihai Negrean

Preoteasa,

Gabriela Negrean

Ca urmare a acestei scrisori, Episcopia Sălaj l-a anunțat pe părintele Mihai Negrean că a demarat procesul de cercetare canonică a sfinției sale, adică persecutarea în vederea caterisirii.

PATRIARHIA ROMÂNĂ
MITROPOLIA CLUJULUI, MARAMUREȘULUI ȘI SĂLAJULUI
EPISCOPIA SĂLAJULUI
450145 - Zalău, str. Episcopiei, nr. 1, jud. Sălaj
Tel. / Fax: 0360-100321, e-mail: episcopiasalajului@yahoo.com

Sectorul administrativ-bisericesc

Nr. 365 / 27 martie 2024

Preacucerniciei Sale,
Preacucernicului Părinte **Mihai Negrean**

Preacucernice Părinte,

Potrivit Articolului 11, alin. 1 din ***Regulamentul Autorităților Canonice Disciplinare și al Instanțelor de Judecată ale Bisericii Ortodoxe Române*** *„Schisma este despărțirea de Biserică prin acțiuni sau interpretări publice deosebite ale unor norme de disciplină, morală și cult din învățătura și Tradiția Bisericii”*.

Întrucât Preacucernicia Voastră, prin scrisoarea adresată Preasfințitului Părinte Petroniu, înregistrată la Centrul Eparhial al Episcopiei Sălajului cu numărul 364 din 27 martie 2024, ați afirmat că nu îl mai pomeniți la Sfânta Liturghie și la celelalte slujbe pe Ierarhul locului, vă aducem la cunoștință faptul că în baza temeiului mai sus amintit, **începând de astăzi, 27 martie 2024, Preasfințitul Părinte Petroniu vă oprește de la săvârșirea oricărei slujbe bisericești**. În perioada următoare vom demara o cercetare canonică privind situația Preacucerniciei Voastre, potrivit prevederilor ***Regulamentului Autorităților Canonice Disciplinare și al Instanțelor de Judecată ale Bisericii Ortodoxe Române.***

Din încredințarea Preasfințitului Părinte Petroniu, Episcopul Sălajului,

Consilier administrativ-bisericesc

ps. Adrian Onica

Pr. Adrian Onica